

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo primus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Sermo. I.

Sermōnes domī

nicales venerabilis patris fratri Nicolai denysse: a dñica secunda post pascha usq; ad aduentum domini. Et primo

Vñica secūda post pascha

Sermo prūnus.

Oues meas: et cognoscunt me mee. Joā. x. Christus passus est pro nobis: vobis linquens exemplū ut seqūmini vestigia eius. j. Pe. ii. Per hūmōi seqūlae chīm reconoscunt et a christo cognoscunt. Et nota ibi Pastorū dignitatem. quia christus Passiois causalitatē. q̄ passus ē pro nobis Informatiois utilitatē. ut seqūmi vestigia duobus primis. j. Lox. xv. Chīs mortuus ē propter nostris. De certio Heb. xii. Recogitate eū q̄ talē sustinuit aduersus semetipm contradictionē.

Salutatio. Cognosco tē.

Primū ar. An chīs solas oues suas cognoscat. id ē solos bonos. Q, sic. Abacuk. i. Undi sunt oculi tui dñe ne videat malū. Cōtra. Prover. xv. In oī loco oculi dñi cōteplanū bonos et malos. Rūdet Bon. in. j. dī. In deo dī ecō cognitio dupler. Una approbativa q̄ connotat cōplacētiā voluntatis et hac nō cogiscit mala neq; malos. Unde malis dicitur tē illū. Mat. xxv. Nescio vos. Alia est cognitio simplici intelligētie: cui rō est a p̄itate p̄tīma q̄ ē lux summa cui nihil p̄t occultari. et sic de cogiscit oia tā bona q̄ mala. Unū dicit Bon. vii. c. de dī. no. q̄ deo p̄ seipm tenebras accipit visionē: nō aliud vidēs tenebras q̄ a lumine Hec Bon. Pro fūda micro. Q, dī. oia videat: et tēstant poete et hi Quid. lib. fasto. Jupiter arce sua totū cōspectat in orbē. et Señ. ad Lucil. Quid p̄dest aliquid ab hoīe ecō secretū: nihil deo clausū: ip̄e anis nostris infest et cogistrat omib; infūctis. Cū ḡ q̄rit An chīs tē. Dic m. vi. s. Ex q̄ excludē qntū timorē: qntā et p̄fusionē dī hīc p̄tōr q̄ corā oculū dei trās gredit mādata dī. Judicite o p̄tōres Que

Fo. I.

mulier in p̄ntia vīti adulteraret: q̄ puella in p̄ntia p̄nis p̄tuosi fornicaref: q̄ latro in p̄ntia iudicē furaref. j. Paral. penit. Oia corda scrutat de⁹ et vniuersas mētiū cogitationes itelligit. Audiat hī malignū corde tracr⁹ inq̄s extorq̄ntes p̄ fas et p̄ nefas: scubinas secrete tenētes: fures et alij siles p̄tōres. vos qdē a deo clare videmī: s̄z tīs mēdū ne ab eo reprobemī. Q̄ c̄timendū est nō cogisci a deo p̄ cognitiōem approbativā. nā postq̄ approbat⁹ dictū fuerit. Vnde bñdicti pris mei. statū reprobatis dī. Ite maledicti et c̄. Matt. xxv. Audite o p̄tōres miseri: fornicatores: adulteri et c̄. et scitore qm̄ impossibile ē dēū nō reprobare p̄tōres. Tādē ḡ oēs segregabunt a cōsortio iustorū. Figura Leui. xiiii. p̄cepit dñs leprosu ab alio p̄ sortio segregari. Expōne. p̄ leprosu intellige p̄tōre. Et nota illū. Matt. xiiii. Exhibūt angeli et sepabūt mālos de medio iustorū: et mittēt eos i canōnum ignis tē.

Ecūdus ar. Notāda est triplex chīi beniuolētia ad oues suas: que ē de claratiā cognitiōis approbativē.

Prima est beniuolētia vocatiōis

Secunda est beniuolētia expositōis Ita q̄ p̄mū signū cognitiōis illū approbativē est vocatio grātiosa. Secūda expositio amōlosa. Tertiū coadūtio fructuola.

Primū igit̄ signū et c̄. q̄ vt dī. Jo. x. Pastor vocat oues noīatiz: et oues vocē eiū audiūt. Est ḡidi vocatio tā actiua q̄ passiua q̄. s. oues efficacē vocant. Vocat autē dñs oues suas m̄ltiplicē vocē: tā maxie voce exēplificatiōis. De q̄ i h̄ ser. dicitur. Unū Jo. x. dī: q̄ pastor an oues vadit: et ip̄z sequuntur.

Unū vt dictuē in p̄ncipio ser. Pe. dixit: vt seqūmi vestigia eiū. Ber. Sermo viii. tē efūcīat exemplū est opis. Hac at voce exemplū tātionis vocat oues suas chīs triplū inēctū dat nob̄ triplex exemplū p̄cipiū qd̄ seqūmur

Primū est exemplū sectāde hūilitatis.

Secūdu ē exemplū asp̄nade mūdanitatē.

Tertiū est exemplū tolerāde penalitatē. Primū igit̄ et c̄. Matt. xj. dicebat. Discute a me q̄ mītū sū et hūl̄ corde. Appuit enim dēter ei hūl̄itas i sua ntitate: i sua p̄uersationē in sua passiōe. Jo. dī. Ber. Incolerabilit̄ ip̄rudētie res ē vt ybi se eximamunt mā-

Dominica. II. post Pascha

festas/inflam̄ v̄ermiculus vilis et intumeſat. Audite o ſupbi r̄c. Scdm̄ ē exēplū asp̄nāde mūdanitatis. q̄r ut vt Beī. Pau.// per nat⁹: paup̄ p̄ixit: z paup̄ obiit. Ende bād⁹: Q, nō. q̄r benign⁹ p̄nceps i ſuo reḡ v̄itat oia mala q̄r p̄t. Contra. Decet deu Relinq̄e vniſque q̄ ſuo libo arbitrio. R̄n. Frācise⁹ de mar. in. j. di. xl. q̄z de⁹ poſſz h̄ nō p̄mittere de potetia abſolutiōnē in or̄dinata. q̄r p̄ctm̄ in mal⁹ auget meriti in bo nis fm̄ Aug. dū ipos impugnat. et ma⁹ est meritū bonis q̄n dimittunt libijpf: et per ſuas maiore⁹ gl̄iam ſequunt. ſic de p̄tate abſoluta ym⁹ p̄ncipis poſſz quilibet a la trocinio p̄ſeruare. ſi eū teneret ligatus; ſed decet q̄r eū dimittat libez. hec frā. d̄ mar. martyrib⁹ z ſeſſorib⁹ q̄ ad exēplum ch̄i vt ei ſe p̄formaret oia p̄teſeret z mul ros labores p̄tulerūt: bñ artēdetes q̄ ipse dñs dixerat Jo. xiiij. Exēpl̄ em̄ dedi vo bis vt quēamodū r̄c.

Et i⁹ art. Aud. r̄c. Laucte ne poti⁹ diabolū q̄s ch̄im ſeq̄mi: vos magi cōfigurādo diabolo q̄ ch̄io. Horate qm̄ ſic h̄i. i. d̄. Nō decet. Et de p̄ſe. di. iij. Celebitate. Caput ſeq̄ d̄ mēbra. Et ſic d̄ in ſtu. d̄ re mili. M̄lites debēt gerere stigma ta ſui p̄ncipis. Unū ſiq̄ ſo exercitu reḡ ſc̄rit ſignum aduersarij: q̄uis clamet/viuat rep̄: c̄lef p̄ditor. Expone qm̄ qui gerit ſi gñu diaboli. i. p̄ctm̄: q̄eq̄d dicat ad laudez dei p̄tines/p̄ditor: e ⁊ iſidelis ḥ deū. q̄r nō ſequit ch̄im. Greg. Qui ch̄i veltigia ſedi d̄edignant: q̄ remeritate ſperat ad ei⁹ cla ritat: gaudia ſe puenire.

Dñica. ii. post pascha Sermo ſecūdus

Ognifaco O:

Ques r̄c. Qui p̄ctm̄ nō fecit: nec inuenit⁹ ē dolus in ore ei⁹: q̄ cū maledicere nō maledicebat: cū paterer nō cōmingab⁹: tradidit aut̄ indicati ſe iniuste j. Pe. ij. Tria ſe ibi notāda de ch̄io: qbus oues ch̄i ſe p̄formare debēt vt ab eo cog noſcan. Primū innocētie puritas. q̄ pecatū nō fecit. Scdm̄ patientie ſoliditas. q̄ cū maledi. r̄c. Tertiū beniuelētie ſuauitas. tradebat at r̄c. De p̄mo Joā. viij. Quis ex vob̄ argu. me d̄ p̄cto. Descō Eſa. liij. Quasi agn⁹ corā cōdēte ſe ſic ob mutescet. D̄eſtertiū Eph. v. Tradidit ſe meti p̄m̄. p̄ nob̄. **E**ognifaco r̄c.

P̄ Rim⁹ ar. In d̄eſat deū p̄mittere all

quē p̄ctm̄ cōmittere q̄ ſit ab eo reſpo bād⁹: Q, nō. q̄r benign⁹ p̄nceps i ſuo reḡ

v̄itat oia mala q̄r p̄t. Contra. Decet deu Relinq̄e vniſque q̄ ſuo libo arbitrio. R̄n.

Frācise⁹ de mar. in. j. di. xl. q̄z de⁹ poſſz h̄ nō p̄mittere de potetia abſolutiōnē in or̄di na. q̄r p̄ctm̄ in mal⁹ auget meriti in bo

nis fm̄ Aug. dū ipos impugnat. et ma⁹ est meritū bonis q̄n dimittunt libijpf: et per ſuas maiore⁹ gl̄iam ſequunt. ſic de p̄tate

abſoluta ym⁹ p̄ncipis poſſz quilibet a la trocinio p̄ſeruare. ſi eū teneret ligatus; ſed

decet q̄r eū dimittat libez. hec frā. d̄ mar. Pro fūd. Nō dubiū q̄n tor⁹ mōs regaf a dō ſna leges ab eo iſtitutas. Gal. i. alex.

Qia lege meāt: quā rep̄ p̄ditor ille ſanct ab etno. Et Arift. viij. p̄phyf. Unū p̄m̄

m̄nies imobile z ſempitnū. Sz q̄r An deceat r̄c. Dic r̄n. vt ſ. Ex q̄z clude q̄ ſi

rimoniū cāz h̄i ſi p̄t h̄ deū: qm̄ ſeſſe re liḡ arbitrio ſuo. Eccl. xv. Deus ab initio

p̄ſtituit hoiez: z reliq̄t eū i manu ſuſil ſuſil. Adiecit mādata z p̄cepta ſua. Si voluer̄

mādata ſeruare: cōſeruabit te. Atēdite o p̄tōres diuio p̄ mādatoy. traſgrediores

qm̄ nulla erit vobis excusatō. Unū ſeq̄ib⁹ ibid. Apposui tibi ignē z aqua: ad qđ vobis manū porrige. añ hoiez vita z mois

boni z malū: qđ placuerit ei dabis illi. patet q̄ ois q̄ voluerit mādata dei ſeruare ſaluuab⁹ r̄c. Figura Dicit dñs p̄lo ſit

Eſa. j. Si voluerit ſe audient̄ me: bona ſe comeſet. Q, ſi noluerit ſe me ad ira cundiā. p̄uocauerit ſe gladi⁹ ſuorabit vobis.

q̄r os dñi locutū ē. Per bona ſe ſignib⁹ na celeſt̄ ciuitat̄ q̄ d̄ ſra viuetū. p̄ gladiū diuina iuſticia. Aplica iſif norado illud

Eſero. i. q̄onib⁹ ad helbidiā Hoies ſuo arbitrio derelicti ſt: neq̄ ei bonū neceſtate ſa

cūt: ſz voluntate: vt credetē ſcoronā acū planti: increduli ſuppliciū mācipent.

Ecūd⁹ ar. In p̄ced. r̄c. Nūc d̄ alia tri plici voce q̄ dñs vocat ques ſuas

Prima eſt vox diuine inspirationis. Secunda eſt vox diuine p̄missionis

Tertia eſt vox diuine cominationis. Pria iſi r̄c. Unū Apo. iij. Ecce ego ſto ad

oſtium r̄c. Vide i domīca. lxx. fer. viij. Dicat igif vnuſq̄ſq̄ illō p̄. Audiā qđ loquat in me dñs de⁹. Sed heu mult̄ d̄ici p̄t illus